Expoſitio Origenis ſr̃ canticũ ãne

Videamus
quali cum
p̃ce ãna id
eſt gratia
conſecrat
filiũ deo
Nouũ q̃ppe
aliquid ex ipſis p̃ncipijs obſerua
mus Ait enĩ Et orauit ãna ⁊ ait
Et nuſq̃ eam q̃ſi deũ orantem
ĩuenio uel loquentẽ· niſi p̲ duo
v̄ba tm̃ vbi dicit· letata ſũ in ſa
lutari tuo! et aliud· q̇ȝ nõ ẽ ſc̃s
ut ẽ dñs: et nõ ẽ p̃ter te Initiũ
ãt ſic ait Exultauit cor meũ in
dñõ· Non dixit· cor meũ exultauit
in te Si enĩ eẽt oratio! ita dici cõ
ſequens eat: exultauit cor meũ
ĩ te Et iterũ ſeq̃ti verſu dicit· Ex
altatũ ẽ cornu meũ in deo meo:-
Non dixit· exaltatũ ẽ cornu meũ
ĩ te! ſed in dñõ· Dilatatũ ẽ os
meũ ſup̲ ĩimicos meos: q̇ȝ letata
ſũ in ſalutari tuo Vnus ut dixi
ſermo orationẽ continet: letata
ſũ ĩ ſalutari tuo Et in conſeq̃tibȝ
nõ dixit· q̇ȝ nõ ẽ ſanctus niſi tu:
ſed nõ ẽ inq̇t ſcũs ſicut dñs· et ñ
ẽ p̃ter te Hic ſermo videt̃ ſeruaẽ
orationis ordinẽ In nouiſſis aũt
longe a ſupplicationis ſpecie etiã
cõmonitiones quaſdã introducit
dicens Nolite multiplicaẽ loqui
mala! neq̃ȝ exeat magniloquaci
tas de ore vrõ: q̇ȝ fortis in ſciencia
dñs· In quo iam nec videt̃ ad dñȝ
loqui Quid g° dicem⁹ de hijs:

Ego cũ legẽm aliq̃n apud ap̃lm
qḋ dixit ſine intmiſſione orate: ſi
querebam ſi p̃ceptũ hoc poſſibile
eẽt ĩpleri Quis eñ poteſt nũq̃ȝ de
ſinẽ ab oratione! ita ut neq̃ȝ cibũ
aut potũ ſumendi tempus habeat:
Quippe ſi hec fiant: intmittenda
videt̃ oratio Sȝ ne dormiendi aut
aliud quid huãni vſus agendi ve
niat ſcd̃m illud p̃ceptũ orõ cõlter
intellecta contradit Videam⁹ g° ne
forte oẽs actus eius qui ĩ diuino
verſat̃ officio: et oĩa geſta uł dcã
que ſ̃m deũ gerit et dicit· ad orõeȝ
reportent̃ Si enĩ orõ h⁹ ſolũ ĩtelli
gat̃ qḋ cõĩt̃ ſcimus! neq̃ȝ ãna in hijs
v̄bis oraſſe videbit̃: neq̃ȝ vllus iuſ
torũ ſcd̃m ap̃li mandatũ ſine int
miſſione oraẽ docebit̃ Si võ oĩs ac
tus iuſti quẽ ſcd̃m deũ agit· ⁊ ſ̃m
mandatũ dĩnũ oratio reputatur·
q̇ȝ iuſtus ſine intmiſſione q̃ iuſta
ſunt agit: nec vnq̃ȝ ab oratione
ceſſabit· niſi iuſtus eẽ deſiſtat Cũ
enĩ iniuſtũ aliquid agim⁹ ã delĩ
quim⁹: certũ ẽ ut eo temp̲e etiã
ab oratione ceſſamus· Puto q̃ h⁹
edocem̃ et in pſalmis cũ dicit̃· E
leuatio manuũ mearũ ſacrificium
veſp̲tinũ Non enĩ q̃ ſi quis eleua
uerit manũs ad celos· qui hitus
orantiũ eẽ ſolet: continuo ſacrificiũ
optulerit deo Sȝ videam⁹ ne forte
h⁹ qḋ ibi indicat ſ̃mo dĩ· q̇ȝ p̲ man⁹
op̲a intelligunt̃· eleuet man⁹ ille
qui eleuat actus ſuos a t̃ra: et cõũ
ſatio eius adhuc ĩ t̃ra ãbulãns in
celis eſt Excelſi g° actus ⁊ ſb̃limes
p̲ h⁹ ſn̄ intmiſſione iuſtus orabit:

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

quos videntes hoĩes magnificãt
patrem celeſtem: eleuatio manu
ũ dicit. et ſacrificiũ veſptinũ. Aut
nõ hoc et in lege ꝑ miſteriũ doce
bat: cũ moyſes eleuante man⁹
vincebat iſrl. Dimittente vero et
deiciente vincebat amalech: deorſũ
Et ſi oĩa hec figuralr̃ continge
bant illis. ſcripta ſunt vero ꝓpt̃ nos
ĩ quos fines ſeculoꝝ deuenerũt:
ĩtelligere debem⁹. qr donec famul⁹
dei eleuat actus ſuos ad deũ. vi
cat gens dei: cũ aũt deiecerit ⁊ de
miſerit man⁹ id eſt actus ſuos
vincat amalech ĩimicus dei. Aut
quid videt. volo enĩ paululũ ĩmo
rari illis: qui nolunt h̾ ſpualr̃
intelligi. ſed ſcdm̃ litteram. Nũqd
nã putandũ ꝙ opes dñs ad man⁹
r̃ſpiceret moyſi. et ſi quidẽ videret
eas ſurſũ eleuatas iſraeli victori
ã daret: ſi vero deorſũ deiectas a
malachitis. Dicitne dignũ de
ſancto ſpũs ſentire ſermoĩbz. An id
potius putandũ ẽ ꝙ futurum ĩ hiis
miſteria pformabat. Que qdẽ
de crucis ſacramento et affixioẽ
manuũ ſaluatoris intelligi crũ
tã et a multis diſſertũ eſt. Sz qm̃
ĩnouari ſemꝑ iubet is qui ſcdm
euangeliũ viuit: et nouũ teſta
mentũ ſemꝑ debet nouis ſenſibz
illuſtrari: et cantare iubem̃ dño
canticũ nouũ. et interior homo ut
dixit paulus qr renouatr̃ de die ĩ
diem: oportet etiã nos ⁊ de oroni
mõ qualr̃ ſine intermiſſioẽ orãdũ
ſit. et de eleuatione manuũ qd ſacrificiũ
dr̃ veſptinũ. nõ ſolũ vſitatis et decur
tis: ſed aliquãtulũ etiam ĩnouatis
diſſertionibz explanare. Videam⁹ ergo
quid ſibi vult ratio iſti oronis ãne
Quã ſi didicerimus. ſilr̃ fortaſſis
et nos orare poterimus. Exultauit
cor meũ inquit in dño. Neceſſarie
addidit in dño: ẽ enĩ exultatio q
nõ ẽ in dño. Sic et illud dicitur
Gaudete in dño ſemꝑ. Poteſt enĩ
quis gaudere in carnalibus: et nõ
in dño. Si enĩ gaudeã ꝙ inueni the
ſaurũ viſibilem: iſtud gaudium
carnis ẽ et nõ ẽ ĩ dño. Si gaudeã
ꝙ hoĩes me laudent et forte nõ ꝓ
merito: nõ ẽ hoc gaudere in dño. Si
gaudeã in rebus fragilibus: oĩa
hec nõ hñt laudabile gaudiũ. Si
vero gaudeã qm̃ dignus habitus ſũ
ꝓ noĩe dñi iniuriã pati: iſtud gau
diũ in dño ẽ: qr ipſe dixit. Suꝑ his
gaudete ⁊ exultate. qr merces vr̃a
multa ẽ in celo. Si gaudeã cũ odia
ĩ me exercent iniuſti: et ſi gaudeã
ꝙ ĩpugnor ĩ languoribz ĩ pſecuti
onibz. in anguſtiis. ſi hec oĩa letus
excipiam: iſtud gaudiũ ẽ in dño.
Et id nos docet ſcriptura. ut abiicientes
gaudia terrena. fragilia. caduca de
eternis gaudiis exultem⁹ in dño: ut
merito dicam⁹ qd anna dixit. Exul
tauit cor meũ in dño. Et qm̃ cũ h̾
dicunt quidã de aſtantibus ſupple
tus ẽ ſpũ ~~ſancto~~ ĩ mũdo. et excla
mauit ita ut fieret popli concurſus:
dicam⁹ et nos qr ãna dicente. exul
tauit cor meũ in dño. continuus ſpũs
exultatione nr̃am ĩ dño ferre nõ po

tur. ſed vult eā mutaře ut ablata
ea introducat triſticiā: et ꝓhibeat
nos dicē. exultauit cor meū in dnō.
Verū nos nō īpediam̄. ſed magis
ac magis dicam⁹. exultauit cor
meū in dnō: et ꝑ hoc ipſo qꝛ videm⁹
īmūdos ſpūs flagellaī gaudeam⁹:
qꝛ et ꝑ hec multi conuītunt̄ ad dñz.
multi emendant̄. multi ad fidem
veniūt: et nichil ē qđ ſine cauſa
faciat d̄s. nec aliqđ fruſtra fieri ꝑ
mittit. Nam qm̄ multi ſunt q vbo
nō credunt. nec racionē doctrine ſuſ
cipiunt in quos cū demon īſiluerit
tunc conuītunt̄: ut vbi hūdauit
pctm̄. ſupabūdet grā et vbi ma
ligna vtus opata ē. ibi plus p⁹
modū grā diuī. poſt malignū ſpīz
introducat ſpm̄ ſcm̄: et aīā q̄ rple
ta fuerit ſpū īmūdo: repleat̄ p⁹mo
dū ſpū ſancto. Jō ꝑ his oībz exultat̄
cor meū ī dnō: et exaltatū ē cornu
meū in deo meo. Sunt q̄dā cornua
iuſtorū. quibus vtunt̄ agentes a
liquid uel loquentes: ſicut cū di
cunt. in te īimicos nrōs ventilabi⁹
cornu: in greco lr̄ ĸ ϵ ʀ a ɵ o ᴧ ĸ ĸ
dicit qđ ē cornu petem⁹. ul' cornu
ventilabim⁹. Sz et alibi dicit: quia
exaltabunt̄ cornua iuſti. Oportet
g° nos hr̄e cornua iuſta q̄ iuſtis de
crucis x'i apicibus conferunt̄. ut
in his deſtruam⁹ z deiciamus adū
ſarios vtutes de aīā nrā quibus
ꝓſtratis et deiectis poſſit ī nobis
plantaī vinea: qꝛ vinea facta eſt
dilecto in cornu in loco vberi. Ex
altatū ē g° cornu iuſte et hʼ grane

et omīs iuſti in dnō. Dilatatū ē
os meū ſup īimicos meos. Sc̄ptū ē
Dilata ē os tuū: et īplebo illud. Et
nūc dicit hec iuſta: dilatatū ē os
meū ~~ſup īimicos meos~~ Si ydoneus
et fortis factus fuerō in vbo z validus
in ſapiā. ita ut nō anguſtis aſſerti
onibz. ſed dilatatis affluentibz qꝛ
confutaře poſſim oēz ſciam̄ extollen
tem ſe aduerſū fide et vitatē xpī:
ul' cū incredulitatē et ꝑfidiā argu
ens iudeoꝝ. ex lege et ꝓphetis decimp
tū eē oſtenderō ihm̄ xpm̄. et ī oībz
potuerō rdarguē vitatis īimicos:
tūc digne eciā poſſum ego dicē. di
latatū ē os meū ſup īimicos meos
Si m̄ certamē moueat baſilides. z
eū vehement̄ obtruerō. ſi valentini
diſcipulus occurrat et q̄ſtionibz me
īpetat. et de hoc c̄tamīe victor ex
titero: ſi his ꝓſtratis marcion occurrit.
et diſceſſerit eciā ipē ſupatus: dila
tatū ē os meū ſup īimicos meos
Si iſtis confutatis occurrāt phī ī
ſultantes fidei nrē ſimplicitati. p
deotas nos īpitos qꝛ clamitantes:
cuertar eciā ad ipſos. et veris ſapiē
viribus falſe ac fucate ſapiē nebu
las obturbauerō. et hʼ ſapiāz deſtrux
erō: tūc plenius dilatatū ē os meū
ſup īimicos meos. Bn̄ g° ē vox iſta
et ꝑfecti. qꝛ rebus iſtis z vitate ſb'
nixū hʼ ſermōī poſſit ꝓferre ſermōēz
et dicē. Dilatatū ē os meū ſup ī
micos meos. Oportet g° p̄mū nos
dilataře os nrm̄: ut īpleat illud d̄s
Quō g° ſit os p̄mo dilatam⁹: P
meditacionē vbi diuī. ut poſſim⁹

eo uſq͡ꝫ ꝯficereꝫ: ut a dilatatione oris.
etiã ad dilatationẽ cordis veniam9 ꝫ
et tũ aplõ dice: cor meũ dilatatũ
ẽ o c ad vos o chorinthy Ex latitu
dine enĩ cordis: habũdantia ſapiẽ
oris miſtratur. Quia letata ſũ in
ſalutari tuo. Si letatus fuero ĩ ſa
lutari dei: tũc dilatatꝰ os meũ ſup
ĩimicos meos. Non ẽ ſanctus ſicut
dñs. Scriptũ ẽ: et nõ ẽ ſcũs n̄ dñs
Conſeq̄ns erat omnes nos r̄nũciare
nobiſmetipſis ab hac ſpe: ut ſcĩ
fieremus. Sũt aũt neceſſaria diſtinctiõe
vtitur et dicit. nõ ẽ ſcũs ut ẽ dñs
Hoc ẽ Etiã ſi ſint multi ſancti: ꝫ
nullus ẽ ita ſanctus. ut dñs Poſ
ſunt g͡o multi ſancti fieri. ſicut ꝛ mã
datũ dei dicit: ſancti eſtote. ~~qm̃ e~~
qm̃ ego ſanctus ſũ. Sꝫ quãtũcũq͡ꝫ
q̃s in ſanctitate ꝓficiat. quãtũcũq͡ꝫ
ſanctitatis ac puritatis acquirat:
ita eẽ ſanctus homo nõ pt ut eſt
dñs: qꝛ ille ſanctitatis largitor ẽ.
iſte ſuſceptor. Ille ſanctitatis fons
ẽ: hic aũt ſcĩ fontis potator. Ille ſã
ctitatis lux ẽ: hic aũt ſcẽ lucis ĩſper
tor. Et iõ nõ ẽ ſanctus ut ẽ dñs.
et nõ ẽ pt te. Quid ẽ qd̃ dicit. n̄
ẽ pt te. Nõ audito. Si dixiſſet. n̄
ẽ ds pt te. uel nõ ẽ pt te creator
ꝗ tale aliquid addꝫet: nichil r̄
quirendũ videt. Sũt aũt qꝛ dicit
nõ ẽ pter te: nichil h̄ videt h̄ ĩ
loco deſignare. Nichil enĩ ea ſũt
q̃ ſunt. Hoc ipm̃ qd̃ ſunt naturalr̄
a te hñt: tu võ ſolus es cui qd̃ es
a nullo ẽ datũ ẽ. Nos enĩ omis
cõ ẽ vniuſa creatura nõ eramus an

teq̃ crearem: et iõ q͡ꝫ ſumus volũ
tas creatoris ẽ. Et qꝛ aliqñ nõ fu
im9 nõ ẽ integrũ ſi dicat̃ de nob̃
qꝛ ſum9. quãtũ ad illud ſpectat cũ
nõ eſſemus. Sꝫ ſolus ẽ ds qui qd̃ ẽ
ſemꝑ habuit: et nõ accepit ut eet
ſicut. Vnde cũ moyſes diſceret vel
let a dõ qd̃ ei nomẽ eſſet: docens
eũ ds dixit. Ego ſũ qui ſũ: ꝛ h° m
nomẽ ẽ. Si g͡o aliud aliqd̃ ĩ crea
turis hoc nomẽ uel hac ſignifi
cantia appellari poſſet: nũq͡ꝫ di
ceret dñs h° ſibi eẽ nomẽ. Iudicabat
enĩ ſe ſolũ eẽ: creaturas võ a ſe
accepiſſe ut eent. Sicut et vmbra
ad cõparationẽ corporis nõ ẽ: ꝛ fum9
ad cõparationẽ ignis n̄ ẽ. Sic g͡o
et q̃ in celis ſunt ꝛ q̃ in terra viſi
bilia et ĩuiſibilia quãtũ ad naturã
dei ptinet nõ ſunt: quãtũ ad volũ
tatem creatoris ſunt h̄ qd̃ ea volu
it eẽ ille qui fecit. Ideo ergo dicit:
qꝛ pter te nõ ẽ. Non ẽ potentia
ſicut ds nr̄. Simile ẽ hoc illi qd̃
ſupius dictũ ẽ: qꝛ nõ ẽ ſanctus
ſicut ẽ dñs. Dicit enĩ ibi nõ dixit.
Nõ ẽ ſanctus quiſq̃m ſicut ẽ dñs:
ut oſtenderet qꝛ et ſi ſunt ſancti. ſed
nemo ita ẽ ſanctus ut ẽ dñs: ita et
ĩ hoc loco etiã ſi ſit aliq̃s potens.
nõ ẽ potentia inq̃t ſicut ds nr̄.
Nolite multiplicare loqui excelſa.
Cur nõ dixit. nolite loqui excelſa.
Ergo in licet loqui aliq̃ excelſa:
multiplicare aũt excelſa et ardua m
nõ licet. Hoc enĩ videt deſignari
ꝑ id qd̃ dictũ ẽ: nolite multiplicare
loqui excelſa Quid g͡o ꝑ h̄ indicat

nõ ẽ ſanctus quiſq̃m: ſed

considem⁹ No pmittit huāne natē
multa excelsa loqui: neq; m̄lta ex
celsa intelligē. Nā et salomō dicit
Altiora te ne q̄sieris: et fortiora te ne
scruteris. De quibus p̄ceptū ē t᷑. hec
intellige Ergo et in hoc loco dicitur
excelsa ł nō ut om̄io nō q̄ras: sed ne
de his m̄ltiplices q̄stiones. Respiciēti
quippe ad ībecillitatem cōdiciōis huā
ne ł sufficit ē ea de excelsis et ardu
is uel inquisisse uł ploqui: q̄ uitiū
uel inquirentib; uel loq̄ntibus ēbu
ant. Que aut sunt ī quib; excelsa
me loqui necē ē? Cū de oīpoten̄
dei loquor: de īuisibilitate ꝛ sēpit
nitate eius excelsa loquor Cū de
unigeniti eius coetnitate. ceteisq;
misteriis pnūcio: excelsa loquor. Cū
de spūs sancti magnificentia dis
sero: excelsa loquor. In his nobis
tm̄ concedit' loqui excelsa. Post h̄
tā iam nichil loq̄r excelsum Quā
enī hūilia sunt et deiecta: q̄ntū ad
ēminētis h̄' celsitudinē spectat Nolite
g° m̄ltiplicarē loqui excelsa: nisi de
patre et filio et spū sc̄o Et ut plenī⁹
maīfestū fiat q̄d loquim': utam' ad
huc si videt' exemplis Verbi grā
Gentes m̄ltos introducūt deos Isti
m̄ltiplicant loqui ~~sublimia~~ excelsa
Heticoꝝ quidā delinq̄ntes creatorē
mūdi et filiū eius! fingūt sibi a
liū nescio excelsiorē deū: et alios
simlit' introducunt. siue q̄s eonas
siue q̄s deos appellāt Et isti g° m̄lti
plicant loqui excelsa No exeat ma
liloquiū de ore u̅ro. De q̄d dictū ē
ab aplō. miser ego hō q̄s me liberab'

de corpe mortis hui⁹: conuenit dici de
omī hoīe. Miseriū nāq; ē mortaliū gene⁹
Siquidē nō solū in mal': sed ꝛ ī bo
nis pditam' Ubi grā Uisiones q̄sdā
vidi bonas: facte sunt m̄ elationi-
Signa pdigia. p me īpleta sunt: su
pbus effectus sū in bonis. Verum
ut iusticiā. cōtinentiā ūtute: et ī his
pditor. Cū enī nichil aliud fuerit
zabulus p his oīb; suscitat m̄ sup
biā: ita ut opus habeā angelo satha
ne qui me colaphizet! utiq; ne extol
lar. et exeat maliloquiū de ore meo.
id est uti ne magna de mepō loq̄r:
qm̄ quidē exīmiāt dn̄s labia dolosa
et linguā magniloquā. q̄ dixerit.
linguam nr̄am magnificabim⁹ No
g° exeat maliloquiū de ore nr̄o. q̄r
fortis scrutatoꝛ ē dn̄s. et nō emēda
uerunt occasiones sicut et ibi dictū
ē. nō declines cor meū in u̅ba mala:
ad excusandas excusacōes ī pctīs cū
hoībus opantib; iniquitatem Et ī
pūbys dicit' Occasiones accipit pi
ger et dicit. leo ē in vys: in plateis
at homicide. Inueim⁹ g° tales esse
peccatores accusantes oīa magis q̄
semetipsos: et occasiones sibimetips̄
excusacionū fingentes cū dicit Za
bulus me supplantauit. mulier me
seduxit! illa in occasione ꝑbuit ut
peccarem: cū utiq; oportet meminisse
p̄cepti dicentis Dic tu pctā tua por'
ut iustificeris. Nō enī emendāt ex
cusaciones. Sz et illud in excursu
contingē videt' necessariū Mirū q̄p
pe continet sensū q̄d sc̄ptū ē: iust⁹
autē accusator sui fit ī pncipio s̄mo

nis ſui. Ergo iniuſtus nō ſit accu-
ſator ſui ſed alioꝝ. ſicut et zabulꝰ
accuſator quidē ē: accuſator aūt
nō ſui ſed frm̄. Interim oīs nr̄e
ē accuſatores ſui fieri. Sꝫ ſi q̄dem
iuſtus fuerō. nō exſpecto ut alius
me accuſet: ſed ipē mei accuſator
exiſto. Plenius tn̄ velim diſcutē:
quō pt̄ iuſtus accuſator ſui eſſe.
Certū ē qꝛ quis donec peccat et
pmanz in pccīs: nec iuſtus neqꝫ
accuſator ē ſui. Nō eñ accuſat
q̄ agit. Cū vō penituerit a delictis.
tūc iuſtus efficit̄: et nō alterius ſed
ſui accuſator exiſtit. Arcus potentiū
īfirmatus ē. Iacula ~~ignita~~ malig-
na q̄ dicunt̄ ignita: p arcū potentiū
emittunt̄. Potentes aūt v̄tutes dicūt̄
aduerſe: de quibꝫ dicit̄. qꝛ ecce pccō-
res extenderūt arcū et ī ipſo pauerūt
vaſa mortis. Et iterū. Sagittas ſu-
as ardentibus effecit. Sꝫ nūc dicit̄:
qꝛ arcus potentiū īfirmatus ē. Si
eñ tu indutus es armis dei: ſi ſcuto
fidei ſis armatus. et galea ſalutis
obtectus et lorica caritatis et gladio
ſpūs accinctus: arcus cont̄ te potentiū
p munimētis talibꝫ īfirmabit̄. Si
eñ ~~cont~~ iaculatus fuerit cont̄ te vnū
aliqͦd iaculū ignitū: id exceptū
ſcuto fidei cōtinuo reſtinguet̄. Iecit
et aliud iaculū; repulſū ē id q̄qꝫ
a thorace iuſticie. Iecit et t'tiū: etiā
id gladio ſpūs detruncatū ē. Emittit
fortaſſis et q̄rtū: qͦd ſilit̄ p galeā
ſalutis abiectū ē. Cūqꝫ p h' oīa ho-
dei p ictus īuulnerabil' mãſerit: tūc
arcus potentiū neq̄q̄ tot directis
ſpiculis infirmabit̄. Et infirmi ac-
cincti ſunt robore. Si videas quō q̄
ſtulta ſunt mūdi elegit dš ut cōfun-
dat ſapientes: et q̄ infirma ſūt mūdi
elegit deus ut confundat fortia: intel-
ligis quō infirmi ſunt robore accinc-
ti. Infirmus erat gentilis pplš: q̄ppe
qui alienus erat a teſtamēto dei. Sꝫ
adeptus ē fortitudinē. Nūc fortitudi-
nē? Fortitudo mea et laus mea dn̄s:
et factus ē m̄ in ſalutem. Fortitudo
ergͦ ipē ē dn̄s xp̄s: qua accincti ſumꝰ
nos qui eramꝰ aliqn̄ alieni a teſta-
mento ꝛ ſine dō in hoc mūdo. Satu-
rati panibꝫ deducti ſunt ad ſuitutē.
Culpabile oſtendit ēē ſaturari paibꝫ:
qꝛ iacob mãducauit panes et bibit:
et repletus ē. et incraſſatus ē. et r̄-
calcitrauit dilectus. Eſurientes dē-
liquerunt. Illos dicit qui ſaturati e-
rant panibꝫ: qꝛ dẽliq̄runt eſurientes.
Venit eñ fames: nō fames panis.
neqꝫ ſitis: ſed audiendi v̄bū dei.
Ipſa ergͦ eſurientes dẽliq̄runt. uſ-
quequo ſterilis peperit ſeptē: et fecū-
da in filijs infirmata ē. Multi eñ
ā filij deſerte: magis q̄m eius q̄ ha-
bet virū. Sterilis mater nr̄ā eccl̄ā
hec peperit ſeptem: ſeptenariū num-
eru r̄quies aſſcripta ē. Et fecūda ī
filijs infirmata ē. Pacioni littē iu-
dei uelim vidē q̄mō aſſerunt ꝙ fe-
cūda in filijs infirmat̄: et ſteil' quō
peperit ſeptem. Sꝫ illoꝝ fabulis ſpre-
tis. nos conſidēmꝰ ne forte vnuſq̄ſqꝫ
nr̄m habeat int̄ ſe ſterilem. q̄ parit
ſeptem: habeat et fecūdā ī filijs q̄
infirmat̄. Fecūda ī pgenie erat cuio

nnū· habens plurimos carnis fruc
tus: fornicationē īmūdiciā· īpudi
ciciā· ydolatriā· ueneficia īimicicias·
cōtenciones· emulaciones· iracūdes
diſſenſiones Hec erant carnis nr̄e nu
meroſa pgenies Sz cū venim⁹ ad fidē
crucis xp̄i et mortificacionē ihū ī ci
pim⁹ crūferre ī corpe nr̄o· et morti
ficaē mēbra nr̄a q̄ ſunt ſup t̄rā· et
exhibē ea ſeruīē iuſticie ⁊ ſobrietati.
tūc fecūditas pbroſe hui⁹ generacio
nis excluſa ē: et hᵉ mō fecūda ī fi
lijs infirmata ē. Quō aūt ſterilis ſep
tem pariat videam⁹. Sterilis erat ī
me aīa mea: nō afferebat fructus
iuſticie. Nūc aūt qr̄ p fidē xp̄i meru
it grām ſp̄s ſancti: et r̄pleuit eam
ſpiritus ſapiē ⁊ intellectus· ſp̄s cō
ſilij et fortitudīs· ſp̄s iuſticie ⁊ mīe.
et r̄pleuit eā ſp̄s timoris dn̄i: tercīū
ē qr̄ ſterilis pepit· et pepit ſeptem:
et fecūda in filijs īfirmata ē. Dn̄s
mortificat et viuificat· Quē morti
ficat dn̄s ⁊ quē viuificat. Meipm̄
mortificat cū me facit mortuū eſſe
pctō: et meipm̄ viuificat· cū me fa
cit viuē deo Peccator eram ⁊ in de
lictis viuebam: mortificauit me a
peccatis· Nō me facit vite priori
et iuſtificat me ut ī timore ſuo viuā.
ut ī fide ſua ſtem· ut vltra nō viuā
pctō· ſed deo qui me a mortuis ſuſ
citauit· ut ī nouitate vite ambulē
ī xp̄o ihū dn̄o nr̄o: cui ē glā et īpe
riū in ſecula ſeculoꝝ Amen
Explicit omelia origenis ſup
canticum anne: maia

Incipiūt capitula ī yſaia
Prima omelia Et factū ē ī
āno quo mortuus ē rex ozias
vidi dn̄m ſedentem
2ª omelia Ecce virgo in vtero acci
piet
3ª De ſeptem mulieribus
Quarta de duobꝫ ſeraphin
5ta de eo qd̄ ſcptū ē· qs̄ eleuabit ab
oriente iuſticiā. et de viſione itēū
alter ſecūm⁹
6ta de eo qd̄ ſcptū ē· quē mittā et
quis ibit nobis· uſqꝫ ad eū locū in
quo ait et conuītant ⁊ ſanē eos
7ma Ecce ego ⁊ pueri mei qs̄ michi
dedit dn̄s deus
8ua de eo qd̄ ſcptū ē Vlulate ſculp
tilia ī ihrl̄m et in ſamaria· uſqꝫ ad
eū locū quo ait. et cōmouebo ītra
tes q̄ inhitantur
9ª de eo qd̄ ſcptū ē Audiui vocē dn̄i
dicentis· quē mittā et qs̄ ibit ad pp̄lz
iſtū· uſqꝫ ad eū locū in quo ſcptum
ē· pete ē ſignū a dn̄o ī pfundū aᵘ
ī excelſum Expliciunt capitula
Incipiūt omelie origenis ī yſa

QUādiu ozias
rex vixit vidē
nō potuit p
viſioē yſaias
pphēta Erat ēī
ozias peccor et facies
malignū an cōſpcm̄ dn̄i. et agēs
aduſus voluntatē dīne legis īgreſ
ſus ē templū et ſcā ſcōꝝ et ob hoc
lepra pfuſus in fronte ē· ita ut fo
ris ciuitatem uadens mē īmūdos
cōputaret. Talem g° principē aīe